

190

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 września 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego sądu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 4, poz. 8, Nr 19, poz. 68 i Nr 27, poz. 111) oraz art. 132 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137), w związku z art. 10 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1981 r. w sprawie struktury organiza-

cyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego sądu (Dz. U. Nr 5, poz. 21 i z 1982 r. Nr 45, poz. 301) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 skreśla się wyraz „radomskiego”,
- 2) w § 3 w pkt 4 po wyrazie „lubelskiego” dodaje się wyraz „radomskiego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

191

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 sierpnia 1986 r.

w sprawie pomiaru statków morskich.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1986 r. Nr 22, poz. 112) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organem pomiarowym dla statków morskich jest polska instytucja klasyfikacyjna, działająca pod nazwą „Polski Rejestr Statków”.

2. Organ pomiarowy wykonuje czynności z zakresu pomiaru statków przez inspektorów pomiarowych.

§ 2. 1. Do zakresu działania organu pomiarowego należy w szczególności:

- 1) pomierzenie statków,
- 2) sporządzanie protokołów pomiarowych,
- 3) wystawianie świadectw pomiarowych,
- 4) dokonywanie inspekcji pomiaru statku,
- 5) wydawanie szczegółowych instrukcji dotyczących sposobu i trybu dokonywania pomiarów,
- 6) prowadzenie — w zakresie zagadnień technicznych związanych z pomiarem — współpracy z organami pomiarowymi państw obcych oraz z organami prowadzącymi agendy międzynarodowych umów pomiarowych, w których Polska uczestniczy,
- 7) komunikowanie się bezpośrednio bądź za pośrednictwem polskich przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych z właściwymi organami państw obcych w sprawach dotyczących świadectw pomiarowych.

2. Pomiar statku ma na celu ustalenie jego pojemności brutto i netto oraz wymiarów rejestrowych (głównych): długości, szerokości i wysokości bocznej na śródokręciu do górnego pokładu.

§ 3. 1. Przy dokonywaniu pomiarów statków stosuje się przepisy Międzynarodowej konwencji o pomie-

rzaniu pojemności statków z 1969 r., sporządzonej w Londynie dnia 23 czerwca 1969 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 56, poz. 247), zwanej dalej „konwencją”, z wyjątkiem pomiarów:

- 1) jednostek pływających marynarki wojennej,
- 2) statków o długości mniejszej niż 24 m,
- 3) statków nie odbywających podróży międzynarodowych.

2. Pomiar statków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, następuje zgodnie z polskimi przepisami o pomiarowaniu pojemności statków, wydanymi przez Polski Rejestr Statków.

3. Statek, na wniosek właściciela lub armatora, może być pomierzony dodatkowo według zasad pomiarowych ustalonych przez Zarządy Kanałów Sueskiego i Panamskiego.

§ 4. 1. Obowiązek przedstawienia statku noszącego banderę polską do pomiaru spoczywa na właścicielu statku, a jeżeli właścicielem statku jest Skarb Państwa — na armatorze; w zastępstwie właściciela lub armatora statek może przedstawić do pomiaru również jego kapitan.

2. Przedstawienie statku do pomiaru odbywa się na podstawie zgłoszenia dokonanego na piśmie.

3. Przedstawiający statek do pomiaru jest obowiązany:

- 1) dostarczyć rysunki statku oraz dokumentację wskazaną przez organ pomiarowy,
- 2) udostępnić (otworzyć i opróżnić) wszystkie pomieszczenia statku,
- 3) udzielić wszystkich niezbędnych informacji,
- 4) wstrzymać się od załadunku statku do czasu uzyskania zgody organu pomiarowego.

4. Jeżeli zachodzi potrzeba wystawienia świadectwa pomiarowego dla statku o polskiej przynależności, znajdującemu się za granicą, a dokonanie pomiaru przez polski organ pomiarowy jest niemożliwe, właściciel (armator) lub kapitan statku zwraca się do Polskiego Rejestru Statków o ustalenie sposobu dokonania pomiaru.

5. Właściciel (armator) lub kapitan statku o polskiej przynależności, mający świadectwo pomiarowe wydane przez organ pomiarowy obcego państwa, ale nie będące międzynarodowym świadectwem pomiarowym (1969) wydany na wniosek upoważnionego organu polskiego, jest obowiązany — po przybyciu statku do kraju — wystąpić do polskiego organu pomiarowego o wydanie nowego świadectwa.

§ 5. 1. Na podstawie przeprowadzonego pomiaru Polski Rejestr Statków wystawia:

- 1) międzynarodowe świadectwo pomiarowe (1969) — dla statków o długości 24 m i większej, odbywających podróże międzynarodowe — według wzoru zawartego w załączniku nr 1 do rozporządzenia,
- 2) świadectwo pomiarowe — dla statków, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3 — według wzoru zawartego w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- 3) świadectwo pomiarowe Kanału Sueskiego lub świadectwo pomiarowe Kanału Panamskiego — według wzoru ustalonego przez zarządy tych kanałów.

2. Świadectwo pomiarowe powinno stale znajdować się na statku i być chronione przed zniszczeniem lub utratą.

3. Na uzasadniony wniosek właściciela lub armatora statku, jeżeli świadectwo pomiarowe zostało zniszczone lub utracone, organ pomiarowy wystawia duplikat tego świadectwa.

§ 6. 1. Świadectwo pomiarowe traci moc:

- 1) z dniem utraty przez statek prawa do noszenia bandery polskiej, chyba że statek będzie podnosił banderę państwa, które jest członkiem konwencji,
- 2) gdy ulegną zmianie pojemność lub wymiary główne statku.

2. Właściciel (armator) statku jest obowiązany zwrócić do Polskiego Rejestru Statków świadectwo pomiarowe, które utraciło moc, a także świadectwo pomiarowe statku, który został wykreślony z rejestru okrętowego lub utracił certyfikat bandery, chyba że statek przeszedł pod banderę państwa, które jest członkiem konwencji.

§ 7. 1. Organ pomiarowy obowiązany jest niezwłocznie powiadomić właściwą izbę morską o wystawieniu świadectwa pomiarowego lub o dokonaniu zmian w świadectwie pomiarowym statku podlegającego wpisowi do rejestru okrętowego lub statku, któremu czasowo nadano polską przynależność.

2. Organ pomiarowy prowadzi rejestr pomierzonych statków i wydanych świadectw pomiarowych oraz przechowuje w swoich aktach unieważnione świadectwa pomiarowe i inne dokumenty dotyczące pomierzonych statków.

3. Akta pomiarowe przechowuje się przez okres istnienia statku.

§ 8. Międzynarodowe świadectwo pomiarowe (1969) lub świadectwo pomiarowe może być wystawione dla statku obcego lub na wniosek właściciela (armatora) albo kapitana tego statku po przedstawieniu próby właściwego organu państwa, którego banderę statek podnosi.

§ 9. 1. Statek podnoszący banderę państwa obcego,

które jest członkiem konwencji, może być poddany inspekcji przeprowadzonej przez inspektorów pomiarowych Polskiego Rejestru Statków.

2. Inspekcja pomiaru statku może być dokonana również na wniosek terenowego organu administracji morskiej lub zarządu portu.

3. Inspekcja pomiaru polega na sprawdzeniu:

- 1) czy statek posiada ważne międzynarodowe świadectwo pomiarowe (1969),
- 2) czy zasadnicza charakterystyka statku odpowiada danym zawartym w tym świadectwie.

4. Wykonywanie inspekcji pomiaru nie może powodować przestoju statku.

5. Jeżeli w czasie inspekcji zostanie ujawnione, że zasadnicza charakterystyka statku różni się od danych zawartych w międzynarodowym świadectwie pomiarowym (1969) w sposób powodujący zwiększenie pojemności brutto lub netto, Polski Rejestr Statków niezwłocznie powiadamia o tym właściwy organ państwa, którego banderę statek podnosi.

§ 10. O zakresie inspekcji pomiaru statku o polskiej przynależności oraz statku, który podnosi banderę państwa obcego, nie będącego członkiem konwencji, decyduje organ pomiarowy, który powiadamia o zakresie inspekcji armatora, a w odniesieniu do statków podnoszących banderę państwa obcego — również właściwy organ tego państwa, którego banderę statek podnosi.

§ 11. 1. Organ pomiarowy pobiera opłaty za:

- 1) dokonanie pomiaru statku,
- 2) wystawienie świadectwa pomiarowego,
- 3) sporządzenie wyciągu ze świadectwa pomiarowego,
- 4) sporządzenie duplikatu świadectwa pomiarowego,
- 5) sporządzenie odpisów wydanych dokumentów pomiarowych, łącznie z ich poświadczeniem,
- 6) przeprowadzenie inspekcji pomiaru statku, jeżeli jest ona wykonywana na wniosek, o którym mowa w § 9 ust. 2.

2. Stawki opłat pomiarowych określa taryfa opłat za czynności Polskiego Rejestru Statków.

3. Opłaty jest obowiązany uiścić właściciel lub armator pomierzonego statku.

4. Opłaty za sporządzenie odpisów wydanych dokumentów pomiarowych jest obowiązana uiścić osoba, na której żądanie odpis sporządzono.

5. Nie pobiera się opłat za odpisy dokumentów pomiarowych sporządzonych na żądanie izb morskich lub innych organów państwowych.

6. Zlecający inspekcję w zakresie pomiaru statku jest obowiązany zwrócić koszty poniesione przez organ pomiarowy, jeżeli wyniki inspekcji okażą się zgodne z danymi zawartymi w świadectwie pomiarowym.

§ 12. Świadectwa pomiarowe wydane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów dla statków, do których nie mają zastosowania przepisy konwencji, zachowują nadal swoją ważność.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 16 października 1964 r. w sprawie pomiaru statków morskich (Dz. U. Nr 40, poz. 275 i z 1968 r. Nr 4, poz. 28).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej:

A. Nowotnik